

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **P. S.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Romanem Haisem
sídlem Čeňka Růžičky 767/8, 625 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1. Spornými v posuzované věci byly otázky, zda správní orgány odůvodnily v souladu se zákonem úvahu o výši pokuty a jestli městský úřad odepřel žalobci možnost zúčastnit se ústního jednání.
- 2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Šumperk (dále jen „městský úřad“) ze dne 13. 1. 2021, č. j. X. Městský úřad tímto rozhodnutím uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“).

3. Žalobce se měl dopustit přestupku tím, že dne 2. 7. 2020 v 8.56 h v obci Jindřichov na silnici č. II/369, ve směru jízdy od obce Hanušovice, části Potučník, na obec Branná, řídil motorové vozidlo tovární značky Volkswagen Caddy, registrační značky X, a byla mu přitom naměřena záznamovým zařízením MicroDigiCam LTI u domu č. p. 83 rychlost jízdy 67 km/h (po odečtu odchylky 3 km/h). Žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h o 17 km/h. Tím řidič porušil § 18 odst. 4 ZSP. Městský úřad žalobci uložil pokutu ve výši 2 000 Kč a paušální náhradu nákladů správního řízení 1 000 Kč.
4. **Žalobce v žalobě** namítal, že správní orgány nepřihlédly při ukládání pokuty ke všem kritériím podle § 37 - § 40 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZOP“). Městský úřad tato kritéria s výjimkou následku a hodnocení osoby nevypsal. Rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Žalobce neměl možnost proti použití jednotlivých kritérií argumentovat a nelze seznat, jestli je městský úřad použil správně. Argumentace žalovaného k sankci začíná slovem „kdy“ a je nedokončená a nepřezkoumatelná. Městský úřad neuložil pokutu na samé spodní hranici. Tím spíše měly správní orgány řádně její výši odůvodnit. Správní orgány nezákonně přihlédly k zahluzeným přestupkům, tj. starším tří let, a dále pominuly polehčující okolnosti. Proto je pokuta nepřiměřeně vysoká. Polehčující okolnosti spočívaly v tom, že 1. projednaný přestupek je nejméně závažný přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti, 2. přestupek neměl za následek vznik škody či újmy, 3. bylo dobré počasí a nulový provoz, 4. správní orgány dovodily zavinění ve formě nedbalosti, proto pohnutka pojmově nepřichází v úvahu, a 5. žalobce je řidič z povolání, což je podle něj polehčující okolnost s ohledem na počet kilometrů, které ujede. Žalobce připustil, že se v minulosti dopravních přestupků dopustil, ale poučil se a dopouští se jich v mnohem menší míře. Žalobce uvedl, že přiložil k žalobě výpis z živnostenského rejstříku, který prokazuje, že je řidičem z povolání; ročně najede 100 000 km, takže na jeden ujetý km se procentuálně dopouští méně přestupků než průměrný řidič. Podle žalobce jde o okolnost neutrální.
5. Žalobce kontaktoval dne 4. 1. 2021 telefonicky oprávněnou úřední osobu a ta sdělila, že žalobce s ohledem na pandemii vyrozumí o tom, zda se bude konat dne 6. 1. 2021 jednání, které již bylo kvůli pandemii odloženo. Oprávněná úřední osoba však žalobce nekontaktovala a žalobce očekával, že jednání dne 6. 1. 2021 neproběhne. Jednání proběhlo, což se žalobce dozvěděl až z rozhodnutí městského úřadu o přestupku. Žalobce tak neměl možnost se k věci před rozhodnutím vyjádřit.
6. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** nad rámec napadeného rozhodnutí poukázal na to, že výše pokuty byla odůvodněná. Městský úřad přihlédl k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s úvahami a závěry městského úřadu ztotožnil a zdůraznil, že rozhodující byla míra překročení rychlosti jízdy.
7. Městský úřad předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 6. 12. 2021 a předvolání žalobci doručil tzv. fikcí. Žalobce se o předvolání dozvěděl, protože podle úředního záznamu ze dne 4. 1. 2021 téhož dne telefonoval, aby zjistil, jestli se bude jednání konat. Oprávněná úřední osoba žalobci sdělila, že nemá žádnou informaci o tom, že by byla nařízena práce z domova, ale pokud by došlo ke zrušení ústního jednání, bude žalobce informovat sdělením na jeho email. Žalobce se k jednání nedostavil. Měl předpokládat, že se konat bude.

8. **Žalobce v replice** namítal, že je lepším řidičem než průměrný řidič i proto, že nikdy nespáchal nehodu. Riziko spáchání dopravní nehody se zvyšuje s počtem ujetých kilometrů. Nejsou zde legitimní důvody pro uložení nepřiměřeně vysoké sankce.
9. **Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
10. Soud zjistil ze správního spisu, že **městský úřad v rozhodnutí o přestupku** ze dne 13. 1. 2021 k výši uložené pokuty uvedl, že shledal jednání žalobce jako nebezpečné, protože jím ohrozil zájem společnosti na ochraně lidského života a zdraví, ochraně jeho a cizího majetku, ohrozil chodce a ostatní účastníky silničního provozu při vyjíždění z míst, která leží mimo pozemní komunikaci. Z jednání žalobce je patrný nedostatek kázně nutné pro účast v silničním provozu. Městský úřad ve prospěch žalobce přihlédl k následku. Přestupek byl pouze ohrožovací, nikoli poruchový, který je závažnější. Nepodařilo se zjistit, že by žalobce bezprostředně ohrozil ostatní účastníky silničního provozu. Městský úřad v neprospěch žalobce přihlédl k jedenácti přestupkům v kartě řidiče. Žalobce se dopustil stejného jako projednávaného přestupku v roce 2018 a v uplynulých třech letech se dopustil dalších pěti dopravních přestupků. S ohledem na přítěžující okolnost městský úřad stanovil z rozmezí 1 500 Kč až 2 500 Kč výši pokuty 2 000 Kč. Městský úřad uvedl k jednání dne 6. 1. 2021, že k němu byl žalobce řádně a včas předvoláný, ale nedostavil se k němu a neomluvil se.
11. **Žalovaný v napadeném rozhodnutí** posoudil výši uložené pokuty a uzavřel, že je „adekvátní závažnosti přestupku a míře společenské nebezpečnosti s přihlédnutím k § 37 ZOP“, jak ji odůvodnil městský úřad. Žalovaný uvedl, že „v daném případě je rozhodující především míra překročení rychlosti jízdy, kdy“ a větu nedokončil. K účasti žalobce na jednání 6. 1. 2021 žalovaný uzavřel, že k němu byl předvolán v souladu s § 80 odst. 4 ZOP, neomluvil se z něj, ani neměl jiný důležitý důvod k neúčasti. Žalobce se nemohl spoléhat na to, že když se jedno jednání neuskutečnilo, nedojde ani na další. Osobní účast na jednání je osobním právem žalobce, nikoli jeho povinností. Pokud by žalobce měl skutečný zájem na seznámení se správním spisem, měl spíše předpokládat, že se jednání uskuteční, popřípadě kdykoli mohl nahlédnout do správního spisu. Podle žalovaného měl městský úřad přestupek projednat již 21. 10. 2020 při prvně nařízeném jednání.
12. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
13. Soud shledal napadené rozhodnutí jako přezkoumatelné. Napadené rozhodnutí tvoří jeden celek, který se skládá z rozhodnutí městského úřadu ze dne 13. 1. 2021 a rozhodnutí žalovaného o odvolání. Z rozhodnutí jsou patrné úvahy, které vedly městský úřad a žalovaného k jejich závěrům. Soud tyto úvahy citoval v bodech 10 a 11 tohoto rozsudku. Nešlo o případ intenzivní vady, která by musela vést k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o pokutě. Nejde o případ, kdy by ani jedno z rozhodnutí neobsahovalo vůbec žádné odůvodnění jako v případě podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 5 As 182/2016-30. Nešlo ani o případ, kdy by rozhodnutí neobsahovalo žádnou konkrétní úvahu a aplikaci správně vybraných právních předpisů na zjištěný skutkový stav, například že šlo o pouhou citaci kritérií podle zákona bez použití na posuzovaný případ. Judikatura ukládá správním orgánům uvést aspoň stručnou úvahu

o zohlednění zákonných kritérií při ukládání pokuty. Tento požadavek napadené rozhodnutí splňuje, jak ostatně vyplývá z citací v žalobě a z obrany žalobce. Nedokončená úvaha a věta žalovaného, jak ji soud citoval v bodě 11, je vadou rozhodnutí, protože z této části nelze úvahu žalovaného nijak zjistit. Tato vada však v kontextu ostatních částí rozhodnutí městského úřadu a žalovaného nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Nesouhlas s výší a odůvodněním pokuty nepředstavuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani tehdy, když se správní orgán vyjádří konkrétně pouze ke kritériím, která jsou pro danou věc relevantní a zbývající zákonná kritéria, která zjevně a bez jakýchkoliv pochybností nemají pro posuzovanou věc žádnou relevanci, v odůvodnění nezohlední (viz rozsudek NSS č. j. 8 As 329/2018-52).

14. Soud dává žalobci zapravdu v tom, že správní orgány jsou povinny v řízení o přestupku analogicky použít institut trestního práva zahlazení odsouzení při přihlížení k trestům, které byly pachateli uloženy dříve (srov. rozsudek NSS č. j. 8 As 82/2010-55). Na druhou stranu správní orgány mohou dřívější přestupky zohlednit při hodnocení osoby pachatele a mohou vyvodit závěr, že jde o sklon porušovat pravidla silničního provozu (srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci č. j. 60 A 1/2013-49).
15. Úvaha městského úřadu, že přihlédl k jedenácti záznamům v kartě řidiče, svědčí o tom, že institut zahlazení nepoužil. Jeho úvaha v této části byla vadná. Tato vada však nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, protože městský úřad uložil pokutu pouze ve středu stanoveného rozpětí a s ohledem na další okolnosti věci včetně toho, že městský úřad zjevně přihlédl k osobnosti žalobce jakožto pachatele většího počtu přestupků. To vyplývá z úvahy městského úřadu, že žalobce nemá „nutnou kázeň pro účast v silničním provozu“.
16. Podle § 37 písm. a) ZOP správní orgán přihlédně k povaze a závažnosti přestupku. Městský úřad vyhodnotil v rozhodnutí ze dne 13. 1. 2021 jednání žalobce jako nebezpečné pro společnost, protože jím byl ohrožen zájem společnosti na ochraně lidského života, zdraví a majetku proti osobám, které překračují dovolenou rychlost jízdy v obci, čímž podstatným způsobem zvyšují ohrožení především chodců, kteří se pohybují po pozemní komunikaci a ostatních účastníků silničního provozu při vyjíždění z míst ležících mimo pozemní komunikaci. K závažnosti přestupku městský úřad uvedl, že jde o hlavní kritérium a je zákonem vyjádřeno v druhu správního trestu. Podle městského úřadu žalobce měl nedostatek kázně nutné k účasti v silničním provozu. Podle soudu městský úřad povahu a závažnost přestupku nepřehlédl a posoudil je v souladu s § 38 ZOP. Žalobce mohl s jeho závěry polemizovat, avšak pouze poukázal na to, že šlo o nejmírnější přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti. To však uvedl v podstatě městský úřad také. V tomto bodě nebylo mezi účastníky řízení sporu.
17. Podle § 37 písm. c) ZOP správní orgán přihlédně k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Městský úřad polehčující a přitěžující okolnosti posuzoval. Jako polehčující okolnost vyjmenoval, že šlo o ohrožovací (nikoli poruchový) přestupek, tedy méně závažný. Dále poukázal na to, že nedošlo k žádnému přímému ohrožení ostatních účastníků silničního provozu. Městský úřad výslovně uvedl, že jiné polehčující ani přitěžující okolnosti vyjmenované v § 39 a § 40 ZOP neshledal.
18. Žalobce v žalobě namítal jako polehčující okolnosti, že nedošlo ke vzniku škody či újmy, že bylo dobré počasí a nulový provoz, že městský úřad vyvodil zavinění ve formě nedbalosti, proto nepřipadá pojmově do úvahy pohnutka, že žalobce nepáchá tolik

přestupků jako dříve, že se poučil, že je řidičem z povolání a že na počet ujetých kilometrů páchá dopravních přestupků málo. To však žalobce namítal až v žalobě, a proto se s těmito námitkami nemohly vypořádat městský úřad ani žalovaný.

19. Námitka, že městský úřad nezohlednil absenci škody či újmy, je nedůvodná. Městský úřad uvedl, že nedošlo „k přímému ohrožení ostatních...“. Jde sice o neobratnou formulaci, ale pojednává o následku přestupku, nikoli o zavinění a ohrožení právem chráněného zájmu. Dobré počasí a nulový provoz v době spáchání přestupku nebyly jednoznačně prokázány a žalobce k prokázání svého tvrzení nedoložil, ani nenavrhol žádný důkaz. Viditelnost je sice ze snímku z rychloměru patrná, stěží však může významně v daném případě ovlivnit výši pokuty. Nešlo o nijak výjimečnou situaci.
20. Podle § 38 písm. e) ZOP správní orgán zohlední při úvaze o povaze a závažnosti přestupku u fyzické osoby druh a míru jejího zavinění, popřípadě pohnutku. Městský úřad shledal zavinění ve formě vědomé nedbalosti, protože žalobce projížděl obcí zastavěnou rodinnými domy, které ho měly upozornit na to, že se nachází v obci. Tento závěr odpovídá právnímu názoru, který vyslovil NSS v rozsudku č. j. 1 As 183/2012-50, podle kterého *„přijede-li řidič do obce po pozemní komunikaci, která není osazena dopravní značkou č. IS 12a „Obec“, neznamená to, že by nebyl povinen dodržovat maximální povolenou rychlost v obci stanovenou v § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“*. V posuzovaném případě bylo prokázáno, že dopravní značka o začátku obce IS 12a „Obec“ ve směru jízdy žalobce nechyběla. V běžných případech přitom postačuje ke zjištění nejvyšší dovolené rychlosti v místě prohlášení policistů v předním záznamu či jejich údaj zaznamenaný do rychloměru.
21. Podle § 40 písm. c) ZOP je přítěžující okolností to, že pachatel spáchal přestupek opakovaně. To městský úřad uvedl na straně 4 rozhodnutí ze dne 13. 1. 2021 a odkázal na stejný přestupek žalobce v roce 2018, který zjistil z karty řidiče. To žalobce nerozporoval.
22. Žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 17 km/h. To je u přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP z rozmezí 0 km/h až 20 km/h rychlost, která se blíží horní hranici rozmezí. Městský úřad uložil žalobci pokutu 2 000 Kč z rozmezí 1 500 až 2 500 Kč, tedy středem sazby. V takovém případě lze stěží výši pokuty hodnotit jako nepřiměřenou i s ohledem na další okolnosti věci, včetně hodnocení osoby pachatele, který má v kartě řidiče zaznamenaných jedenáct přestupků, a to pouze těch, které se do této evidence zapisují. Bezpochyby nejde jen o počet okolností, ale i o jejich váhu. Žalobce se stejného přestupku podle karty řidiče dopustil rovněž dne 3. 10. 2018; nejvyšší dovolenou rychlost v obci překročil o 13 km/h.
23. Žalobce v žalobě uvedl, že dokládá k důkazu, že je řidičem z povolání, výpis z živnostenského rejstříku, ale k žalobě ho nedoložil. Nedoložil, neprokázal ani nenavrhl k dokazování nic, z čeho by vyplývalo, že má vysoký počet ujetých kilometrů a že je řidičem z povolání.
24. Ostatní demonstrativní výčty v § 37 až § 40 ZOP nebyly použitelné, o čemž nebylo sporu, protože žalobce k tomu nic nenamítal (spáchání více skutků, věk pachatele blízký věku mladistvého, krajní nouze, nutná obrana, oznámení přestupku, jednání pod hrozbou, nátlakem, v podřízenosti, okolnosti vylučující odpovědnost, napomáhání odstranění škodlivého následku, dobrovolná náhrada škody, zneužití postavení svého či oběti, páchání v organizované skupině atd.). Nic dalšího žalobce k výši pokuty nenamítal.

25. Kritéria vyjmenovaná v § 37 a § 38 zákona o přestupcích jsou demonstrativní (srov. slovo „zejména“). Není třeba, aby správní orgány vyčerpávajícím způsobem přezkoumaly naplnění každého z nich, jak se domáhá žalobce. Účelem uvedených ustanovení je dát správním orgánům kritéria k potřebné individualizaci ukládané sankce tak, aby nebyla arbitrární a pouze obecně odůvodněná. Správní orgán v posuzované věci nepřekročil zákonné meze správního uvážení a stanovil sankci v přiměřené výši (srov. např. rozsudky NSS č. j. 6 As 119/2016–36, č. j. 1 As 80/2020–36).
26. Žalobce námitky k pokutě a jednání uvedl až v žalobě, proto se k nim nemohly žalovaný ani městský úřad blíže vyjádřit. Žalobce v žalobě o moderaci pokuty nežádal. Čím je obhajoba pozdější, tím méně je věrohodná. Uvedené námitky nepochybně žalobce mohl uplatnit již v řízení před městským úřadem. Jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 1 As 83/2013–60, je „obecně vhodné, aby stěžovatel neuchovával paletu námitek proti přestupkovému rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil je již v prvním stupni přestupkového řízení. Jinak se stěžovatel zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve ex post podaná obrana o chybách měření jevit dle kontextu věci i jako účelová“.
27. Neopodstatněná byla námitka, že žalobci byla **odepřena možnost účastnit se ústního jednání** a možnost **seznámit se s podklady** rozhodnutí před jeho vydáním.
28. Podle § 80 odst. 4 věta druhá ZOP „ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu“.
29. Soud ověřil ze správního spisu, že městský úřad žalobce předvolal na 21. 10. 2020. Oprávněná úřední osoba se podle úředního záznamu ze dne 20. 10. 2020 v ranních hodinách pokoušela žalobce opakovaně neúspěšně telefonicky kontaktovat z důvodu zrušení jednání. Poté ponechala na dveřích odkaz na kancelář jiné osoby, kde by proběhlo ústní jednání, protože z důvodu nouzového stavu byla nařízena práce na směny. Městský úřad žalobce opět předvolal dne 30. 11. 2020 na 6. 1. 2021. Žalobce si zásilku s předvoláním nevyzvedl a zásilka byla žalobci doručena tzv. fikcí, tj. v souladu s § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Zásilka byla vložena do jeho schránky dne 16. 12. 2020. Oprávněná úřední osoba do záznamu dne 4. 1. 2021 zapsala, že jí téhož dne telefonoval žalobce, aby se informoval, zda proběhne jednání dne 6. 1. 2021. Oprávněná úřední osoba mu řekla, že zatím nemá informace, zda zase bude nařízena práce z domova a pokud by z tohoto důvodu ke zrušení jednání došlo, bude žalobce informovat e-mailem na adresu, kterou má k dispozici. Jednání proběhlo bez přítomnosti žalobce, který podle správního spisu městský úřad již nijak nekontaktoval.
30. Ze zjištěného skutkového stavu se podává, že městský úřad provedl ústní jednání dne 6. 1. 2021 na základě předvolání, které doručil žalobci v souladu se zákonem (§ 24 odst. 1 správního řádu, § 80 odst. 4 ZOP). Žalobce nenamítal, že by mu nebylo předvolání doručeno, ani nežádal o zneplatnění doručení podle § 24 odst. 2 správního řádu. Žalobce nenamítal, že by se omluvil, o tom nebylo mezi účastníky řízení sporu. A žalobce netvrdil, že by měl dostatečný důvod, aby se k jednání nedostavil. Tvrzení žalobce o tom, že se domníval, že oprávněná úřední osoba jednání dne 6. 1. 2021 opakovaně potvrdí, takovým důvodem není. Žalobce neprokázal, že by oprávněná úřední osoba toto tvrdila, ani že by se domluvili jinak, než jak je uvedeno v úředním záznamu.

31. Podle konstantní judikatury se jedná o dostatečný důvod, jde-li o důvodnou omluvu – například vážné rodinné či pracovní důvody (svatba, pohřeb, pracovní neschopnost apod.). Žalobce právní omyl neprokázal, ani to, že v telefonickém rozhovoru oprávněnou úřední osobu dobře neslyšel, nerozuměl jí nebo došlo k nedorozumění. Bylo namístě, aby žalobce zaslal dostatečnou omluvu, přičemž by pro ni měl důležitý důvod, který by doložil, nebo měl navrhnout jiný termín k projednání přestupku; jinak musel počítat s tím, že jednání proběhne v jeho nepřítomnosti i s tím, že by městský úřad ihned vydal rozhodnutí o přestupku (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 19/2005-71). Ani v době rozhodování městského úřadu ani při přezkoumání zákonnosti postupu městského úřadu žalovaným a soudem „zpětně“, nelze uznat tvrzený omyl žalobce jako překážku konání ústního jednání. Žalobce byl poučen podle § 80 odst. 1 ZOP o tom, že ústní jednání lze konat v jeho nepřítomnosti, pokud byl řádně předvolán a neomluvil se nebo neměl pro neúčast dostatečný důvod v obou citovaných předvoláních. Městský úřad podrobně poučil žalobce v předvoláních i o náležitostech omluvy a uvedl, že lze se omluvit jen ze závažných důvodů, které jsou zpravidla povahy objektivní, neovlivnitelné vůlí účastníka řízení, jako například pracovní neschopnost uznaná lékařem, doložené ošetřování člena rodiny, dovolená na zotavenou objednaná s časovým předstihem, události rodinné povahy (svatba, pohřeb apod.), účast v řízení (pozn. soudu: zjevně myšleno jednání) před soudem či správním úřadem. Za závažné důvody nelze považovat výkon podnikání či zaměstnání, pracovní aktivity, provozování koníčků a jiných zájmů a soukromé aktivity. Omluva musí mít náležitosti podání podle § 37 správního řádu a musí být autorizována a doručena včas jakmile se o ní účastník řízení dozví nebo následující pracovní den. Správní úřad omluvu posoudí a přihlíží k okolnostem věci a osobě předvolaného.
32. Podle § 36 odst. 3 věta první před středníkem správního řádu „nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí“.
33. Městský úřad žalobce poučil již v prvním předvolání ze dne 29. 9. 2020 (na jednání dne 21. 10. 2020), že může podle § 38 odst. 1 správního řádu nahlížet do spisu a podle § 36 odst. 3 správního řádu, že před vydáním rozhodnutí se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí a seznámit se s nimi, činit si opisy a výpisy a kopie spisu nebo jejich částí (§ 38 odst. 4 správního řádu). Soud zjistil ze správního spisu, že žalobce si v průběhu celého správního řízení včetně odvolacího o kopie ze správního spisu nepožádal, ani do něj nenahlížel. Přitom žalobce neuvedl, že by mu v tom bránila jakákoli překážka. Vzhledem k výše uvedenému soud dospěl k závěru, že žalobci nebylo nijak upřeno právo účastnit se ústního jednání dne 21. 10. 2020 ani dne 6. 1. 2021, ani mu nic nebránilo v realizaci práva na vyjádření se k podkladům rozhodnutí a seznámení se s nimi.
34. Závěrem soud shrnuje, že žalobní námitky byly nedůvodné. Rozhodnutí a odůvodnění pokuty nebyly nezákonné a žalobci nebylo upřeno práva účastnit se ústního jednání, ani mu nebylo upřeno právo na seznámení s podklady rozhodnutí a na vyjádření k věci. Soud neshledal v postupech městského úřadu a žalovaného namítané vady a napadené rozhodnutí shledal jako souladné se zákonem. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se zákonem, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení

před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 31. října 2022

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně